



POSTĘPY W REALIZACJI 10 PRIORYTETÓW KOMISJI EUROPEJSKIEJ

#teamJunckerEU - ec.europa.eu/soteu

POSTĘPY W REALIZACJI 10 PRIORYTETÓW KOMISJI EUROPEJSKIEJ

1. Pobudzenie zatrudnienia, wzrostu i inwestycji

„Moim absolutnym priorytetem jako przewodniczącego Komisji będzie zwiększenie konkurencyjności Europy i pobudzenie inwestycji w celu tworzenia miejsc pracy”.

Jean-Claude Juncker, Wytoczne polityczne, 15 lipca 2014 r.

Plan inwestycyjny dla Europy służy finansowaniu badań nad chorobą Alzheimera i chorobami serca, nowych złącz energetycznych w całej Europie, zwiększenia ekologiczności branż takich jak produkcja stali i masy celulozowej, wsparcia na rzecz rodzinnej opieki zdrowotnej na obszarach wiejskich i zmniejszenia kosztów energii ponoszonych przez obywateli dzięki zwiększeniu efektywności energetycznej budynków. A to tylko kilka przykładów.

Obiecaliśmy pobudzenie zatrudnienia i wzrostu w Europie. Dzięki planowi inwestycyjnemu **spełniamy tę obietnicę**: zaledwie miesiąc po objęciu urzędu Komisja Junckera **przedstawiła ambitny plan uruchomienia w ciągu trzech lat inwestycji wartych co najmniej 315 mld EUR** bez zaciągania nowych długów. Realizacja planu już się rozpoczęła i przynosi wymierne rezultaty.

Wraz z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym, który rozpoczął swoje działania już na początku 2015 r., instytucje UE pracowały w niespotykanym dotąd tempie i przyjęły niezbędne przepisy w terminie krótszym niż sześć miesięcy. Rozporządzenie ustanawiające **Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS)** weszło w życie w lipcu 2015 r. Już dziewięć państw członkowskich zadeklarowało, że dołączy do EFIS, w większości za pośrednictwem krajowych banków rozwoju. Gwarancje złożyły: Bułgaria (100 mln EUR), Niemcy (8 mld EUR), Hiszpania (1,5 mld EUR), Francja (8 mld EUR), Włochy (8 mld EUR), Luksemburg (80 mln EUR), Słowacja (400 mln EUR), Polska (8 mld EUR) i Zjednoczone Królestwo (8,5 mld EUR / 6 mld GBP).

EFIS zakłada wykorzystanie środków publicznych jako gwarancji i katalizatora, tak aby pobudzić inwestycje sektora prywatnego w gospodarkę realną tam, gdzie są one najbardziej potrzebne. Fundusz zostanie wykorzystany do uruchomienia szeroko dostępnej płynności na wsparcie strategicznych projektów, które w innym wypadku nie uzyskiwałyby finansowania, w obszarach takich jak badania naukowe i innowacje, energia ze źródeł odnawialnych, sieci szerokopasmowe i opieka zdrowotna.

Nie będą to tylko duże projekty infrastrukturalne: jedna czwarta gwarancji w ramach EFIS zostanie wykorzystana na finansowanie dla małych i średnich

przedsiębiorstw i spółek o średniej kapitalizacji, które od początku kryzysu mają problemy z zapewnieniem finansowania swojej działalności.

Europejski Fundusz Inwestycyjny (EFI) podpisał już ponad dwadzieścia umów z pośrednikami w całej Europie – i co tydzień podpisuje kolejne. Oznacza to, że dostęp do milionów euro zyskują małe i średnie przedsiębiorstwa z całego kontynentu, od Pragi po Poznań i od Bukaresztu po Birmingham.

Potencjalnym inwestorom udostępniony zostanie **europejski portal projektów inwestycyjnych**, a **Europejskie Centrum Doradztwa Inwestycyjnego** już rozpoczęło wspieranie projektodawców.

W kontekście swoich planów dotyczących inwestycji, reform strukturalnych i odpowiedzialności budżetowej w styczniu 2015 r. Komisja przedstawiła komunikat wyjaśniający w sprawie optymalnego wykorzystania **elastyczności przewidzianej w obowiązujących zasadach paktu stabilności i wzrostu**.

W ramach szerzej zakrojonych działań na rzecz walki z bezrobociem Komisja zaproponowała **przyspieszenie płatności 1 mld EUR w celu szybszego wdrożenia Gwarancji dla młodzieży**. Prawodawca Unii zatwierdził wniosek w maju 2015 r. Pomoże to nawet 650 tys. młodych ludzi w całej Europie w znalezieniu zatrudnienia, przyuczeniu do zawodu, odbyciu stażu lub dalszym kształceniu. Wkrótce Komisja przedstawi także **zalecenie dotyczące wspierania integracji zawodowej osób długotrwale bezrobotnych**.



2. Połączony jednolity rynek cyfrowy

„Musimy znacznie lepiej wykorzystywać ogromne możliwości, jakie stwarzają technologie cyfrowe, rozwijające się bez względu na przebieg granic. Aby tego dokonać, będziemy potrzebowali odwagi, aby rozbić istniejące sztywne struktury krajowe w takich obszarach, jak regulacja rynku telekomunikacyjnego, przepisy dotyczące praw autorskich i ochrony danych, zarządzanie falami radiowymi i stosowanie prawa konkurencji”.

Jean-Claude Juncker, Wytyczne polityczne, 15 lipca 2014 r.

Internet i technologie cyfrowe zmieniają świat. W dzisiejszych czasach możemy obejrzeć swój ulubiony program telewizyjny na żywo na smartfonie, idąc ulicą. Wiele spraw możemy załatwić, nie wychodząc z domu. Przez internet możemy zrobić zakupy spożywcze albo skontaktować się z administracją publiczną. Niedługo będziemy mogli czytać książkę, a w tym czasie samochód sam będzie nas podwoził do znajomych. Lodówka samodzielnie zamówi jedzenie w supermarkecie, a lekarz dostanie automatyczne powiadomienie, kiedy babcia zapomni wziąć lekarstwa.

Rewolucja cyfrowa daje nam dostęp do nowych towarów i usług, które ułatwiają życie obywatelom i otwierają nowe możliwości przed przedsiębiorcami. Europa musi otworzyć się na cyfrową przyszłość, wykorzystując rozmiary unijnego jednolitego rynku. Obecnie przez internetowe bariery obywatele nie mają dostępu do towarów i usług: tylko 15 proc. Europejczyków robi internetowe zakupy w innym państwie członkowskim i tylko 7 proc. MŚP sprzedaje w internecie zagranicznym klientom.

W maju 2015 r. Komisja przedstawiła strategię budowy jednolitego rynku cyfrowego. **Może on przynieść naszej gospodarce 415 mld EUR rocznie i przyczynić się do powstania setek tysięcy nowych miejsc pracy.**

Przed wszystkim jednolity rynek cyfrowy zapewni **konsumantom i przedsiębiorstwom lepszy dostęp do cyfrowych towarów i usług z całej Europy.** Komisja chce usunąć bariery, które dzisiaj uniemożliwiają zamówienie przez internet wymarzonego buta w sklepie w innym państwie członkowskim. Zamierza też zapewnić, aby podczas zagranicznych podróży można było obejrzeć wszystkie programy na swoim ulubionym kanale telewizyjnym – tak samo, jak w domu.

Ponadto Komisja **stworzy odpowiednie warunki do rozwoju sieci cyfrowych i usług innowacyjnych.** Dzięki temu mieszkańcy Europy uzyskają tani dostęp do internetu we wszystkich zakątkach Unii, nawet w górach i na opuszczonych terenach wiejskich.

Komisja doloży też starań, aby **zwiększyć cyfryzację społeczeństwa i gospodarki**, w szczególności poprzez wspieranie standardów interoperacyjnych.

Celem jest ułatwienie życia obywatelom, tak aby urządzenia elektroniczne były wzajemnie kompatybilne i dawały dostęp do wszystkich potrzebnych usług online, od szkół po szpitale i dostawę gazu.

W 2015 r. podjęto już istotne działania. Instytucje UE doszły do porozumienia w sprawie **likwidacji opłat roamingowych** i zagwarantowania **otwartego internetu**. W 2005 r. cena minuty połączenia z krajem pochodzenia z zagranicy mogła wynosić nawet 5 EUR. Dzięki unijnym przepisom antyroamingowym konsumenci płać dzisiaj znacznie mniej. W 2007 r. minuta połączenia w roamingu mogła kosztować najwyżej 0,49 EUR, a obecnie – 0,19 EUR. W czerwcu 2017 r. opłaty roamingowe znikną całkowicie. Będzie można zadzwonić do rodziny lub znajomych albo ściągać zdjęcia i oglądać filmy w każdym miejscu w Europie tak samo, jak w domu, bez ponoszenia dodatkowych opłat. Dzięki nowym przepisom dostawcy usług internetowych nie będą mogli zablokować dostępu do żadnej usługi internetowej.

Do końca 2015 r. powinna zakończyć się reforma przepisów dotyczących **ochrony danych osobowych**. Obywatele zyskają wówczas łatwiejszy dostęp do swoich danych. Będą mogli przenieść swoje dane osobowe na przykład podczas zmiany adresu poczty elektronicznej. Będą mogli skuteczniej zarządzać swoim „życiem w internecie” oraz uzyskają prawo do bycia zapomnianym i skasowania zdjęć, które zamieścili w mediach społecznościowych wiele lat temu. Uzyskają też gwarancję, że ich dane osobowe są chronione przez unijne przepisy nawet w przypadku przetwarzania danych przez przedsiębiorstwa spoza UE.



POSTĘPY W REALIZACJI 10 PRIORYTETÓW KOMISJI EUROPEJSKIEJ

3. Stabilna unia energetyczna z perspektywiczną polityką w kwestii zmiany klimatu

"Bieżące wydarzenia geopolityczne dały nam boleśnie odczuć, że Europa w zbyt dużym stopniu polega na przywozie gazu i paliwa. Pragnę zatem zreformować i zreorganizować europejską politykę energetyczną, przekształcając ją w nową europejską unię energetyczną".

Jean-Claude Juncker, Wytyczne polityczne, 15 lipca 2014 r.

Musimy bezzwłocznie zająć się problemem braku spójnej polityki w dziedzinie energii i zmiany klimatu w 28 państwach członkowskich. W lutym 2015 r. Komisja przedstawiła szczegółowy plan budowy unii energetycznej. Pozwoli on na osiągnięcie dwóch celów: **ograniczenie emisji oraz zwiększenie bezpieczeństwa, trwałości i niezawodności systemów energetycznych**.

Wymaga to połączenia infrastruktur i rynków, aby energia mogła swobodnie pokonywać granice państwowe. Sieci energetyczne muszą być zaprojektowane tak, by tańsza energia elektryczna wyprodukowana na farmach wiatrowych na Atlantyku albo na nizinnych farmach słonecznych mogła trafić do zakładów przemysłowych i gospodarstw domowych tam, gdzie jest najbardziej potrzebna.

Z tego względu w marcu 2015 r. **Komisja uzgodniła z Francją, Hiszpanią i Portugalią wzmocnienie połączeń z Półwyspem Iberyjskim**. Udzieliła też wsparcia **Włochom i Malcie, aby umożliwić położenie kabla, który w kwietniu 2015 r. położył kres izolacji maltańskiej sieci energetycznej**. Zmniejszy się częstotliwość przerw w dostawie energii – Malta nie jest już wyspą energetyczną.

Komisja **ulepszyła też plan działań w zakresie połączeń międzysystemowych na rynku energii państw bałtyckich**, aby zbliżyć sieć energetyczną tej części UE do rynków europejskich. Wzmocni to bezpieczeństwo energetyczne krajów bałtyckich. Od lutego 2015 r. trwają też wspólne prace Komisji i państw **Europy Środkowo-Wschodniej mające na celu zaprojektowanie sieci, które zapewnią dostawę gazu w przypadku zakłóceń w przywozie**.

W lipcu Komisja przedstawiła wnioski, które umożliwią konsumentom korzystanie z nowych technologii w celu zmniejszenia rachunków. Zaproponowała przede wszystkim **zwiększenie czytelności systemu etykietowania efektywności energetycznej i wprowadzenie zachęt, dzięki którym producenci będą opracowywać i sprzedawać bardziej energooszczędne urządzenia**. Po wejściu w życie nowe przepisy przyczynią się do zaoszczędzenia energii równej dzisiejszemu łącznemu zużyciu w trzech państwach bałtyckich. Komisja przedstawiła też środki, które mają **zachęcić konsumentów do korzystania z inteligentnych domowych systemów pomiarowych**. Ułatwiają one zarządzanie

konsumpcją i porównanie cen oferowanych przez różnych dostawców.

Również w lipcu Komisja rozpoczęła **dostosowywanie rynków energii do nowych form jej produkcji**, takich jak źródła odnawialne. Zreformowała **unijny system handlu uprawnieniami do emisji**. Celem tych działań jest zachęcenie sektorów energochłonnych do modernizacji zakładów i do korzystania z innowacyjnych rozwiązań, aby ograniczyć emisje dwutlenku węgla i umożliwić ich wychwytywanie.

Przejście na gospodarkę niskoemisyjną napędza innowacje. Już dzisiaj energia ze źródeł odnawialnych zaspokaja potrzeby 78 mln Europejczyków i pokrywa jedną czwartą zużycia energii elektrycznej w UE. Zapewnia zatrudnienie ponad milionowi osób i generuje obroty rzędu 130 mld EUR, w tym wywóz o wartości 35 mld EUR. W posiadaniu europejskich przedsiębiorstw znajduje się dzisiaj 40 proc. patentów na technologie pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych. Szybkie tempo przemian technologicznych zwiększa potencjał globalnego handlu zielonymi technologiami. Samochody i samoloty przyszłości, napędzane energią elektryczną, sprawią, że potrzebne będą nowe technologie, takie jak inteligentne urządzenia, energia słoneczna i baterie elektryczne, które przyspieszą przejście na gospodarkę niskoemisyjną. W związku z tym w procesie wdrażania unii energetycznej strategicznie skupiono się na badaniach naukowych i innowacjach oraz na uczynieniu z UE światowego lidera w dziedzinie odnawialnych źródeł energii.

Razem działania te pomogą UE w wywiązaniu się z zobowiązania do **ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40 proc. do 2030 r.** Dadzą też wyraźny sygnał innym państwom przed **konferencją ONZ w sprawie zmiany klimatu w Paryżu w grudniu 2015 r.**



POSTĘPY W REALIZACJI 10 PRIORYTETÓW KOMISJI EUROPEJSKIEJ

4. Pogłębiony i bardziej sprawiedliwy rynek wewnętrzny oparty na wzmocnionej bazie przemysłowej

„Nasz rynek wewnętrzny to największy atut Europy w epoce rosnącej globalizacji. Chcę więc, aby następna Komisja – opierając się na sile jednolitego rynku – wykorzystała jego potencjał w pełni i we wszystkich aspektach”.

Jean-Claude Juncker, Wytoczne polityczne, 15 lipca 2014 r.

Komisja Europejska pracuje nad usprawnieniem rynku wewnętrznego w dziedzinie opodatkowania, finansów, towarów i usług.

Aby jednolity rynek mógł funkcjonować prawidłowo, wszystkie przedsiębiorstwa prowadzące działalność w Europie muszą uczciwie płacić podatki. Gwarantujemy, że przedsiębiorstwa nie będą już mogły wykorzystywać różnic i luk w krajowych systemach podatkowych. Zwróciliśmy się do wszystkich państw członkowskich o przedstawienie informacji o interpretacjach indywidualnych prawa podatkowego i jesienią bieżącego roku zakończy się szereg **szczegółowych postępowań**. W marcu 2015 r. zaproponowaliśmy zawarcie przed końcem roku umowy w sprawie **automatycznej wymiany informacji** o interpretacjach indywidualnych między państwami członkowskimi. Obecnie prace nad wnioskiem prowadzone są wspólnie z prezydencją Rady.

W czerwcu 2015 r. rozpoczęliśmy realizację planu działania na rzecz sprawiedliwego i wydajnego systemu opodatkowania przedsiębiorstw. Plan opiera się na założeniu, że **przedsiębiorstwo powinno płacić podatki w tym kraju, w którym wypracowuje zyski**. W tym kontekście ponownie rozpoczęto prace nad wspólną skonsolidowaną podstawą opodatkowania osób prawnych.

Komisja ściśle współpracuje też z państwami członkowskimi w celu ustalenia warunków wprowadzenia **podatku od transakcji finansowych**. Sukces utoruje instytucjom drogę do wzmocnionej współpracy w dziedzinie opodatkowania w przyszłości.

Unia rynków kapitałowych jest niezbędna, by zapewnić stabilność finansową. Ułatwi przedsiębiorstwom – zarówno dużym, jak i małym – korzystanie z rynków kapitałowych i znalezienie finansowania niezbędnego do poszerzenia działalności. Pobudzi też inwestycje transgraniczne i inwestycje w infrastrukturę. W następstwie rozpoczętych w lutym 2015 r. konsultacji wkrótce przedstawiony zostanie plan działania i szczegółowe

wnioski w sprawie bezpiecznej, znormalizowanej i przejrzystej sekurytyzacji, ograniczenia opłat kapitałowych związanych z inwestycjami w infrastrukturę i przeglądu przepisów dotyczących prospektów emisyjnych. Już samo ożywienie rynku sekurytyzacji oznaczałoby, że banki będą w stanie udzielić dodatkowych kredytów dla sektora prywatnego w wysokości około 100 mld EUR.

W najbliższych miesiącach Komisja ogłosi **strategię dotyczącą rynku wewnętrznego towarów i usług**, obejmującą działania na rzecz ułatwienia działalności transgranicznej i zwiększenia integracji europejskich i globalnych łańcuchów wartości, usprawnienia zasady wzajemnego uznawania, harmonizacji i normalizacji oraz poprawy egzekwowania prawa. Wszystkim tym działaniom przyświeca jeden cel: ułatwienie życia i stworzenie nowych możliwości konsumentom, firmom, przedsiębiorcom i organom publicznym, prowadzącym inwestycje oraz kupującym i sprzedającym towary i usługi na europejskim rynku wewnętrznym.

Komisja przedstawi ponadto **pakiet dotyczący mobilności pracowników**, usprawni Europejski Portal Mobilności Zawodowej (EURES), poprawi współpracę między służbami zatrudnienia, zwiększy koordynację systemów zabezpieczenia społecznego aby zapobiec nadużyciom, oraz ukierunkuje przegląd dyrektywy o delegowaniu pracowników, by zapewnić, że w Unii Europejskiej nie ma miejsca na dumping socjalny.



POSTĘPY W REALIZACJI 10 PRIORYTETÓW KOMISJI EUROPEJSKIEJ

5. Pogłębiona i bardziej sprawiedliwa unia gospodarcza i walutowa

„Przez następnych pięć lat chcę kontynuować reformę naszej unii gospodarczej i walutowej, aby zachować stabilność wspólnej waluty i zwiększyć konwergencję polityki gospodarczej, fiskalnej i polityki rynku pracy w państwach członkowskich, w których obowiązuje jedna waluta”.

Jean-Claude Juncker, Wytyczne polityczne, 15 lipca 2014 r.

Wyciągnęliśmy wnioski z kryzysu. W czerwcu 2015 r. przewodniczący Jean-Claude Juncker, w ścisłej współpracy z przewodniczącym szczytu państw strefy euro Donaldem Tuskiem, przewodniczącym Eurogrupy Jeroenem Dijsselbloemem, prezesem Europejskiego Banku Centralnego Mariem Draghim oraz przewodniczącym Parlamentu Europejskiego Martinem Schulzem, przedstawił ambitny i zarazem pragmatyczny plan **dokończenia procesu tworzenia unii gospodarczej i walutowej w Europie**.

W tym tzw. [sprawozdaniu pięciu przewodniczących](#) zaproponowano konkretne kroki na rzecz realizacji naszej wizji pogłębionej i bardziej sprawiedliwej unii ekonomicznej, finansowej, budżetowej i politycznej.

Na **pierwszym etapie („Pogłębianie przez działanie”)** – w latach 2015–2017 – będziemy działać w oparciu o istniejące instrumenty przy jak najlepszym wykorzystaniu obowiązujących Traktatów; natomiast **na drugim etapie („Dokończenie struktury UGW”)** podjęte zostaną bardziej dalekosiężne działania w celu nadania procesowi konwergencji bardziej wiążącego charakteru, np. przez określenie zestawu wspólnie uzgodnionych kryteriów konwergencji, który miałby charakter prawny. Będzie temu towarzyszyć utworzenie wspólnego mechanizmu stabilizacji makroekonomicznej, aby lepiej radzić sobie ze wstrząsami gospodarczymi, których łagodzenie nie jest możliwe wyłącznie na poziomie krajowym, a także utworzenie organu skarbowego strefy euro.

Wkrótce przedstawimy pierwsze konkretne propozycje w ramach pierwszego etapu. Będą one obejmowały kroki zmierzające do ustanowienia **europejskiego systemu gwarantowania i reasekuracji depozytów**, nowe podejście do **europejskiego semestru**, propozycję w sprawie bardziej **jednolitej reprezentacji strefy euro** na konferencjach i w ramach międzynarodowych instytucji finansowych (takich jak MFW), a także ukierunkowany na stabilność **przegląd pakietów sześciu i dwóch wniosków ustawodawczych dotyczących zarządzania gospodarczego**. Wzmocni to i uprości zarządzanie gospodarcze oraz usprawni **demokratyczny dialog** między Komisją i Parlamentem Europejskim w odniesieniu do rocznej analizy wzrostu gospodarczego i realizacji programów wsparcia na rzecz stabilności.

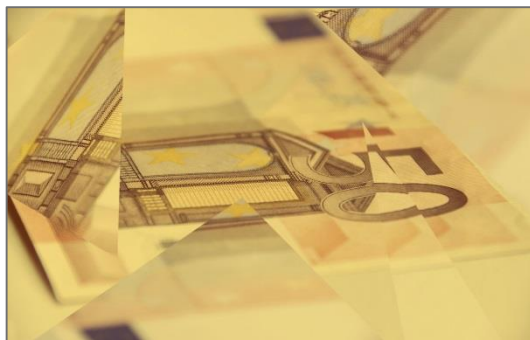
Opierając się na regułach UE, Komisja będzie również pracować nad **filarem obejmującym prawa**

socjalne w celu określenia wspólnych zasad i kryteriów odniesienia, które z biegiem czasu mogą pomóc zwiększyć spójność efektywności przepisów w zakresie zatrudnienia i spraw socjalnych.

Komisja odegrała kluczową rolę w rozmowach dotyczących **stabilności finansowej w Grecji**. Jak przewidziano w Traktacie ustanawiającym Europejski Mechanizm Stabilności (EMS), Komisja w porozumieniu z EBC oraz, w miarę możliwości, wspólnie z MFW, otrzymała zadanie wynegocjowania protokołu ustaleń z Grecją w sprawie nowego programu wsparcia na rzecz stabilności. W dniu 19 sierpnia 2015 r. po wielomiesięcznych dyskusjach podpisano w imieniu EMS protokół ustaleń. Komisja opublikowała również ocenę skutków społecznych programu. Będzie ona odgrywać kluczową rolę w monitorowaniu realizacji programu.

W lipcu 2015 r. Komisja przedstawiła **strategię na rzecz wzrostu i zatrudnienia dla Grecji**, która ma pomóc temu państwu jak najlepiej wykorzystać dostępne fundusze UE. Możliwe jest szybsze udostępnienie 35 mld euro na inwestycje w ludzi i przedsiębiorstwa, co będzie stanowiło potężny dodatkowy bodziec.

W lipcu 2015 r. Komisja ustanowiła **Służbę ds. Wspierania Reform Strukturalnych**, która ma zwiększyć wsparcie i pomoc techniczną dla państw członkowskich przy wdrażaniu reform administracyjnych i strukturalnych pobudzających wzrost gospodarczy. Służba ta będzie współpracować z europejskimi i międzynarodowymi partnerami w całej Europie w celu gromadzenia doświadczeń i wymiany sprawdzonych rozwiązań.



6. Rozsądna i wyważona umowa o wolnym handlu ze Stanami Zjednoczonymi

„W czasie mojej kadencji Komisja będzie negocjować rozsądną i wyważoną umowę o wolnym handlu ze Stanami Zjednoczonymi, w duchu wzajemnych i obopólnych korzyści i przejrzystości. [...] Jako przewodniczący Komisji, będę stanowczo podkreślał także, że nie poświęcę europejskich standardów w zakresie bezpieczeństwa, zdrowia, ochrony socjalnej i ochrony danych osobowych na ołtarzu wolnego handlu”.

Jean-Claude Juncker, Wytyczne polityczne, 15 lipca 2014 r.

Po intensywnych konsultacjach z Parlamentem Europejskim, państwami członkowskimi, parlamentami narodowymi i społeczeństwem obywatelskim Komisja Junckera dała **nowy impuls** do negocjacji dotyczących transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego (TTIP) ze Stanami Zjednoczonymi.

Komisja zadbała o **zwiększony poziom przejrzystości** i podała do wiadomości publicznej najważniejsze dokumenty, w tym trzynastę propozycji tekstów prawnych i szesnaście dokumentów przedstawiających stanowiska negocjacyjne. Utworzono również **niezależną grupę doradczą ds. TTIP** wywodzącą się z kręgów biznesu, związków zawodowych, organizacji konsumenckich oraz grup działających w dziedzinie środowiska i zdrowia publicznego, tak aby można było skorzystać z posiadanego przez te podmioty doświadczenia w przygotowywaniu rund negocjacyjnych.

Porozumienie to **znacząco przyczyni się do ożywienia gospodarki i tworzenia miejsc pracy, a także przyniesie realne korzyści konsumentom i ułatwi przedsiębiorstwom, zwłaszcza małym i średnim, wywóz do USA lub pozyskiwanie inwestycji z tego kraju**. TTIP ożywi najważniejsze światowe partnerstwo strategiczne i gospodarcze, a przez stanowienie norm zwiększy znaczenie Europy na arenie międzynarodowej.

Europa ponownie przypomni o swoich wysokich **standardach w dziedzinie bezpieczeństwa żywności, zdrowia, ochrony socjalnej i ochrony danych oraz różnorodności kulturowej**. Cele te zostały potwierdzone i uzgodnione w marcu w ramach [wspólnego oświadczenia UE–USA w sprawie usług publicznych](#). Tak jak każda inna umowa handlowa, TTIP zagwarantuje, że rządy państw UE będą miały **możliwość przyjmowania lub utrzymywania w mocy przepisów** zapewniających wysoką jakość usług i ochronę ważnych celów leżących w interesie

publicznym, takich jak ochrona zdrowia, bezpieczeństwo lub ochrona środowiska naturalnego.

Komisja utworzy również **zreformowany system ochrony inwestycji**, który zachowuje **uprawnienia rządów do wprowadzania regulacji i nie ogranicza w żaden sposób właściwości unijnych sądów**. W przypadku TTIP naszym celem jest dążenie do utworzenia systemu **trybunałów działających w podobny sposób jak tradycyjne sądy**. Komisja angażuje się ponadto w podejmowanie inicjatyw mających na celu doprowadzenie do utworzenia pełnoprawnego **stałego międzynarodowego trybunału ds. inwestycji**.

Jedenastą rundę negocjacji zaplanowano na październik 2015 r. Komisja jest nadal gotowa do zawarcia porozumienia w ramach mandatu administracji prezydenta Stanów Zjednoczonych Baracka Obamy.

Jesteśmy również przygotowani na przyspieszenie tych negocjacji, zgodnie z postulatami Rady Europejskiej i przy decydującym wsparciu Parlamentu Europejskiego. Treść porozumienia będzie jednak zawsze ważniejsza niż tempo negocjacji. Komisja nie będzie dążyła do zawarcia w pośpiechu porozumienia, które nie spełnia w całości naszych jasno określonych wymogów.



POSTĘPY W REALIZACJI 10 PRIORYTETÓW KOMISJI EUROPEJSKIEJ

7. Obszar sprawiedliwości i przestrzegania praw podstawowych, którego podstawą jest wzajemne zaufanie

„Zamierzam wykorzystać prerogatywy Komisji do podtrzymywania, w zakresie przydzielonych nam uprawnień, naszych wspólnych wartości, rządów prawa i praw podstawowych, zapewniając przy tym należyte poszanowanie różnorodnych tradycji konstytucyjnych i kulturowych 28 państw członkowskich”.

Jean-Claude Juncker, Wytyczne polityczne, 15 lipca 2014 r.

Terroryzm, przestępczość zorganizowana i cyberprzestępczość stanowią złożone i zmieniające się wyzwania, które wykraczają poza granice Europy. Dramatyczne wydarzenia, które miały miejsce w tym roku, takie jak zamachy w Paryżu i Kopenhadze, a ostatnio w transgranicznym pociągu Thalys, sprawiają, że Europa staje przed wyzwaniami **przekraczającymi możliwości poszczególnych państw i wymagającymi skoordynowanego podejścia i współpracy na szczeblu europejskim**.

Europejczycy muszą mieć pewność, że ich wolność i bezpieczeństwo są dobrze chronione w całej Europie. W kwietniu 2015 r. Komisja przejęła inicjatywę, prezentując **unijną agendę bezpieczeństwa**, skupiającą się na obszarach, w których UE odgrywa istotną rolę. Stanowi ona podstawę współpracy i wspólnych działań na najbliższe pięć lat. Duży nacisk kładzie się na wymianę informacji oraz współpracę policyjną i sądową.

W tym kontekście Komisja przyjęła **nowe środki mające na celu wspieranie walki z terroryzmem**. **Usprawnienia wprowadzone do systemu informacyjnego Schengen (SIS)** umożliwiły **organom krajowym wymianę informacji** na temat osób, które wstąpiły w szeregi ugrupowań terrorystycznych poza granicami UE.

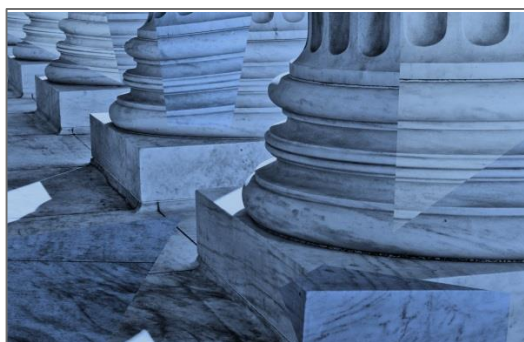
Dążymy do przyjęcia przez współprawodawców ważnych aktów prawnych, takich jak **unijna dyrektywa w sprawie danych dotyczących przelotu pasażera**, reforma Europolu i Eurojustu, a także reforma **unijnych przepisów o ochronie danych**.

Podjęliśmy również kroki na rzecz **przeciwdziałania radykalizacji postaw, ograniczenia finansowania terroryzmu oraz zwiększenia potencjału Europolu**. Zamierzamy teraz niezwłocznie doprowadzić do wzmocnienia ram prawnych dotyczących **broni palnej**. Szacuje się, że w UE liczba sztuk broni palnej znajdującej się legalnie w posiadaniu cywilów wynosi 80 mln. Nie wiadomo też, co dzieje się z pół milionem

sztuk tej broni, które uznaje się za zgubione i skradzione. **Nielegalny handel bronią palną w Europie nie może być tolerowany**. Aby zdeorganizować nielegalne wytwarzanie broni palnej i obrót tą bronią, Komisja udoskonali przepisy dotyczące znakowania i rejestrowania broni oraz wymiany informacji, aby ułatwić szybsze wykrywanie skradzionej i zgubionej broni.

Komisja zmierza do zawarcia **umowy ramowej w sprawie ochrony danych między UE a USA**, przewidującej w szczególności możliwość sądowego dochodzenia roszczeń przez obywateli UE na terytorium USA. Umowa ta zapewni ochronę danych osobowych przekazywanych między UE i USA do celów zapobiegania przestępstwom, w tym terroryzmowi, prowadzenia dochodzeń w sprawie tych przestępstw, a także wykrywania ich i ścigania.

Komisja nalega na przyjęcie wniosku dotyczącego ustanowienia **Prokuratury Europejskiej** na potrzeby prowadzenia dochodzeń i ścigania nadużyć dotyczących UE, wpływających na interesy finansowe Unii.



8. W kierunku nowej polityki w dziedzinie migracji

„Ostatnie przerażające wydarzenia na Morzu Śródziemnym udowodniły, że Europa musi, pod każdym względem, lepiej zarządzać migracją. Jest to przede wszystkim obowiązek humanitarny. Jestem przekonany, że musimy ściśle ze sobą współpracować, w duchu solidarności”.

Jean-Claude Juncker, Wytyczne polityczne, 15 lipca 2014 r.

Migracja i przepływy uchodźców stanowią jedno z największych wyzwań, przed którymi staje UE. Liczba **osób ubiegających się o azyl**, zarejestrowanych w UE, wzrosła o 44 proc. – z 435 tys. w 2013 r. do 626 tys. w 2014 r. Odnotowano znaczny **wzrost liczby przypadków nielegalnego przekroczenia granicy**; w ciągu pierwszych pięciu miesięcy 2015 r. odnotowano 153 tys. migrantów na granicach zewnętrznych Europy. Stanowi to wzrost o 149 proc. w porównaniu do tego samego okresu w 2014 r.

Podjęliśmy działania w celu zapewnienia wspólnej europejskiej reakcji na to zjawisko. W maju Komisja przedstawiła **Europejski program w zakresie migracji** i wdrożyła pierwsze środki wchodzące w jego zakres. Podjęliśmy szybkie działania, aby złagodzić kryzys. Rozprawiliśmy się z siatkami przemytników. Dzięki środkom przeznaczonym na ten cel przez państwa członkowskie trzykrotnie zwiększyliśmy europejską obecność w regionie Morza Śródziemnego, co pozwoliło uratować ponad 120 tys. osób.

Komisja reagowała szybko i wielokrotnie podkreślała, że **europejskie podejście jest niezbędne**. Każdego dnia uchodźcy docierają do naszych brzegów i na nasze granice. Wyraźnie widać, że potrzebne są ambitne działania na szczeblu UE, prowadzone w oparciu o wspólną solidarność i odpowiedzialność.

W maju 2015 r. zaproponowaliśmy Włochom i Grecji pomoc polegającą na **relokacji 40 tys. osób, które dotarły do wybrzeży tych krajów, do innych państw członkowskich** w celu rozpatrzenia tam ich wniosków azylowych. Państwa członkowskie poparły nasze propozycje dotyczące **przesiedlenia ludności z obozów dla uchodźców spoza UE**. Wkrótce przesiedlonych zostanie ponad 22 tys. uchodźców.

Nie możemy jednak na tym poprzestać. Aby stawić czoła wyjątkowemu charakterowi obecnego kryzysu związanego z uchodźcami, w dniu 9 września 2015 r. zaproponowaliśmy relokację **dodatkowych 120 tys. uchodźców z Włoch, Grecji i Węgier**. Jest to część większego pakietu środków obejmującego wykaz **bezpiecznych krajów pochodzenia, stały mechanizm relokacji**, który będzie uruchomiany automatycznie w przypadku sytuacji kryzysowych w przyszłości, oraz działania dyplomatyczne mające na

celu ustabilizowanie sytuacji w krajach, z których uchodźcy uciekają.

Podwoiliśmy wysokość funduszu nadzwyczajnego przeznaczonego na pomoc najbardziej dotkniętym państwom członkowskim z 25 mln EUR do 50 mln EUR rocznie. W ramach naszego nowego podejścia „Hotspot” agencje UE podjęły współpracę w terenie z władzami krajowymi w celu szybkiej identyfikacji i rejestracji napływających uchodźców oraz pobierania od nich odcisków palców. Umożliwia to również zapewnienie niezwłocznego powrotu wszystkich osób, które nie wymagają ochrony międzynarodowej.

Komisja przedstawiła plan działania mający na celu **usprawnienie wykrywania i ścigania przestępczych siatek przemytników**, jak również **operację w dziedzinie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony** mającą na celu gromadzenie danych wywiadowczych, a w fazie drugiej przechwytywanie i niszczenie statków przemytników.

Partnerstwa z krajami pochodzenia i tranzytu są niezbędnym elementem przyczyniającym się do tworzenia możliwości rozwoju i niesienia pomocy. W tym celu UE będzie rozmieszczała oficerów łącznikowych ds. migracji w delegaturach UE, a także przeznaczy 96,8 mld EUR na unijną pomoc w zakresie współpracy zewnętrznej na lata 2014–2020.



POSTĘPY W REALIZACJI 10 PRIORYTETÓW KOMISJI EUROPEJSKIEJ

9. Silniejsza pozycja na arenie międzynarodowej

„Jeśli chodzi o politykę zagraniczną, potrzebujemy silniejszej Europy. Kryzys na Ukrainie i niepokojąca sytuacja na Bliskim Wschodzie dowiodły, jak ważne jest, by Europa prezentowała spójne stanowisko w stosunkach zewnętrznych”.

Jean-Claude Juncker, Wytyczne polityczne, 15 lipca 2014 r.

UE odegrała kluczową rolę w utrzymaniu stabilności i integralności Ukrainy. Udzieliła ona bezprecedensowego wsparcia na rzecz ustabilizowania ukraińskiej gospodarki, obejmującego **3,41 mld EUR w ramach trzech programów pomocy makrofinansowej**. Pomoc ta jest powiązana z kluczowymi reformami. Strategie polityczne UE przyniosły postęp w zakresie poszanowania praworządności, walki z korupcją oraz efektywności i przejrzystości w sektorze energetycznym. UE **wystąpiła w charakterze mediatora w rozmowach dotyczących dostaw gazu z Rosji na Ukrainę**, tak aby Ukraina mogła przetrwać zimę, a także aby zabezpieczyć dostawy gazu do UE. Aby udzielić wsparcia Ukrainie, która dokonała proeuropejskiego wyboru, UE wykazała determinację i nalegała, aby **Umowa o wolnym handlu UE-Ukraina** – leżąca u podstaw napięcia między Ukrainą a Rosją – weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

Na Bałkanach Zachodnich UE ułatwiła zawarcie **przełomowych porozumień między Belgradem a Prisztiną**, stanowiących punkt zwrotny w normalizacji stosunków między nimi. Umowy dotyczące na przykład swobodnego przepływu oraz dostaw energii przyczynią się do poprawy jakości życia obywateli. UE odegrała również kluczową rolę podczas negocjacji prowadzących do zawarcia porozumienia mającego na celu położenie kresu **kryzysowi politycznemu i parlamentarnemu w byłej jugosłowiańskiej republice Macedonii**. Poczyniono też postępy na rzecz poprawy połączeń między państwami w regionie dzięki priorytetowym projektom inwestycyjnym. W ubiegłym roku UE była znaczącą siłą stabilizującą w tym regionie.

UE aktywnie wspiera demokracje i gospodarki z południowej i wschodniej granicy. Prowadzi też przegląd swojej polityki sąsiedztwa, tak aby **lepiej reagować na wyzwania i sytuacje kryzysowe**, które czyhają za progiem. Ten proces, który obejmuje szeroko zakrojone konsultacje społeczne, szczyty, posiedzenia ministerialne i konferencje, zostanie zakończony w listopadzie 2015 r.

Na Bliskim Wschodzie UE odegrała kluczową rolę w osiągnięciu **historycznego porozumienia w sprawie pokojowego charakteru irańskiego programu jądrowego**. Te trudne negocjacje trwały ponad dziesięć lat.

UE jest w dalszym ciągu **największym na świecie darczyńcą niosącym pomoc rozwojową i humanitarną**. W samym tylko 2014 r. UE i jej państwa członkowskie przeznaczyły wspólnie 58,2 mld EUR na pomoc rozwojową dla krajów partnerskich. Unijne strategie w zakresie **eliminacji ubóstwa** wywarły wpływ na plan działań z Addis Abeby oraz Agendę na Rzecz Zrównoważonego Rozwoju 2030.

W **sprawach bezpieczeństwa i obrony** UE zaczęła pomagać krajom partnerskim w rozwijaniu sektorów bezpieczeństwa w celu stworzenia stabilnych warunków dla ich rozwoju. Bezpieczeństwo i eliminacja ubóstwa idą ze sobą w parze. Kontynuowano prace nad lepszą organizacją unijnych rynków obrony, ustanowieniem ogólnoeuropejskich standardów w dziedzinach takich jak bezpilotowe statki powietrzne, a także wspieraniem badań nad nowymi technologiami.



10. Unia demokratycznych zmian

„Zaproponowanie i wybór przewodniczącego Komisji Europejskiej z uwzględnieniem wyników wyborów do Parlamentu Europejskiego to na pewno ważny, ale dopiero pierwszy krok na drodze do uczynienia całej Unii Europejskiej bardziej demokratyczną. Komisja Europejska pod moim przewodnictwem będzie dążyć do ożywienia szczególnego partnerstwa z Parlamentem Europejskim. [...] Będę również dążyć do zwiększenia przejrzystości, jeśli chodzi o kontakty z zainteresowanymi stronami i lobbystami. [...] Zamierzam również przeprowadzić przegląd obowiązującego prawodawstwa w zakresie zatwierdzania organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO)”.

Jean-Claude Juncker, Wytyczne polityczne, 15 lipca 2014 r.

Tylko w tym roku Komisja zorganizowała **trzydzieści sześć dialogów obywatelskich** w dwudziestu trzech państwach członkowskich. Podczas tych spotkań otwartych wiceprzewodniczący i komisarze, którym często towarzyszyli posłowie do Parlamentu Europejskiego, osobiście nawiązali bezpośrednie dyskusje z ponad 11 tys. obywateli.

Nasz pakiet w sprawie lepszego stanowienia prawa **umożliwia szersze konsultacje publiczne**. W sprawie przeglądu dyrektyw ptasiej i siedliskowej wypowiedziała się rekordowa liczba 500 tys. osób.

Program lepszego stanowienia prawa **zapewni poprawę jakości nowych aktów prawnych**. Istniejące przepisy będziemy poddawać nieustannej weryfikacji, tak aby cele strategii politycznych zostały osiągnięte w sposób skuteczny i wydajny. O stosowanie tych samych zasad lepszego stanowienia prawa zaapelowaliśmy do Parlamentu i Rady.

Jednym z pierwszych działań, jakie podjęła obecna Komisja, było wprowadzenie **przejrzystości co do tego, z kim się spotyka**. W grudniu 2014 r. rozpoczęliśmy publikowanie informacji na temat spotkań komisarzy i wyższych urzędników z organizacjami lub osobami samozatrudnionymi. W styczniu 2015 r. ulepszono rejestr służący przejrzystości.

Ustanowiliśmy **szczególne partnerstwo z Parlamentem Europejskim**. Członkowie kolegium spotykają się regularnie z członkami Parlamentu Europejskiego. Przewodniczący Juncker przemawiał trzynaste raz na sesjach plenarnych. Oprócz

posiedzeń plenarnych komisarze pojawili się łącznie ponad **sto razy** na posiedzeniach komisji parlamentarnych.

Ustanowiliśmy także nowe partnerstwo z **parlamentami narodowymi**. Aby jeszcze bardziej przybliżyć Europę obywatelom i ich przedstawicielom krajowym, począwszy od listopada 2014 r. komisarze **prawie dwieście razy uczestniczyli w wymianie poglądów z parlamentami narodowymi**.

Europejskie problemy wymagają europejskich rozwiązań, natomiast krajowe problemy wymagają rozwiązań krajowych. W myśl tej zasady oraz z uwagi na fakt, że obawy obywateli związane z **organizmami zmodyfikowanymi genetycznie** mogą być bardzo różne w zależności od państwa członkowskiego, Komisja zaproponowała, aby zwrócić organom krajowym uprawnienia do ograniczenia lub zakazu stosowania genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy.

